

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 31

Aage Frandsen (SF):

Jeg læste med interesse annoncen i går »Klar besked om efterlønnen.« Der står i annoncen: Vi lovede – og det er så Socialdemokratiet – at undgå forringelser for dem, der har mindst ved siden af.

Her vil jeg godt spørge arbejdsministeren: Mener arbejdsministeren, at man lever op til det løfte, når man forringer mulighederne for, at personer i det, der svarer til 200 timer, kan arbejde ved siden af deres efterløn, når man nu kun kan gøre det mod modregning, mens man kunne gøre det uden modregning før? For det andet er der det, at man får en ganske betydelig kontingentstigning. Og for det tredje kan man kun være 5 år på efterløn.

Må man ikke sige, at man på denne måde har ramt nogle af dem, der har mindst behov for det?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

I forhold til den efterlønsordning, der bliver gældende for dem, der fylder 60 år efter den 1. juli 1999, vil der i den nye ordning være bedre muligheder for at trække sig gradvis tilbage, bedre mulighed for at være beskæftiget på arbejdsmarkedet, samtidig med at man er på efterløn.

Vi har i de senere år modtaget ret så mange henvendelser om, at de 200 timer er for beskedent, og der bliver nu åbnet mulighed for, at man kan arbejde, havde jeg nær sagt, så meget man vil, idet vi laver et system, hvor modregningsproceduren vil minde om det, der gælder for supplerende dagpenge i dag.

Når man betragter efterlønnen som en helhed, så mener jeg, at der er dækning for den annonce, som hr. Aage Frandsen henviser til. Vi har foretaget en modernisering af efterlønsordningen, en fremtidssikring af efterlønsordningen. Der er forandringer, ja, nuvel, men der er en fortsat mulighed for at benytte efterlønsordningen som 60-årig. Ønsker man at trække sig tilbage på efterløn, ja, så er der indbygget økonomiske incitamenter, der vil tilskynde arbejdsstyrken til at overveje det endnu engang.

Et af målene for regeringen har været, at vi kunne hæve den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder, således at vi på den måde kan kom-

pensere for, at vi har meget små årgange af unge på vej ind på arbejdsmarkedet.

Aage Frandsen (SF):

Ministeren svarer på noget andet end det, jeg spørger om. Er det ikke sådan, at nogle af dem, der har mindst ved siden af, er nogle af dem, der gerne vil arbejde, skal vi sige bare 100 timer om året, og er det ikke sådan, at man forringer deres vilkår ved det, man foreslår?

Er det ikke også sådan, at nogle af dem, der har mindst ved siden af, under alle omstændigheder får en kontingentforhøjelse? Og er det ikke også sådan, at nogle af dem, der har mindst ved siden af, under alle omstændigheder kun har 5 år på efterløn og derefter går over på folkepension?

Og er det ikke sådan, at samtidig med, at ministeren synes, at ministeren har gjort det så godt for nogle, så har ministeren gjort det ringere for dem, der har mindst ved siden af?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg anser det ikke for en forringelse af de danske velfærdsordninger, at vi har nedsat folkepensionsalderen fra 67 til 65 år for dem, der er født efter den 1. juli 1939.

Med hensyn til kontingentforhøjelsen, som gennemføres som et ensartet bidrag for alle, uanset om man er beskæftiget på et område eller i en branche, hvor man kunne forestille sig, eller hvor man kan konstatere, at brugen af den nuværende efterlønsordning er større end i andre brancher, og der dermed er et solidarisk element i det, er det rigtigt, at der er kontingentforhøjelse for alle, der vælger at kunne benytte sig af den kommende efterlønsordning, ja.

Ole Sohn (SF):

Regeringen har fået et ønske fra folk om at kunne arbejde mere end 200 timer, og derfor har man så lavet en modregningsmulighed, men er det ikke korrekt, at man kunne have foretaget den modregning ved at lade folk kunne arbejde uden modregning i op til de 200 timer, så de, der ønsker at arbejde få timer, ikke vil få en forringelse, som de gør med den nuværende ordning, mens der alligevel fortsat kunne arbejdes mere, mod at der foretages modregning efter de 200 timer?

Så ville man jo have løst det problem. Folk kunne få lov at arbejde lige så meget, de har lyst til, og samtidig kunne man have bibeholdt et socialt sikkerhedsnet under dem, som har